

Gp-104 (7)

1954 (III)

1955 (I)

Recordava molt opacament aquesta obra de l'autor
de Ruben de Montpaxnax. Ara reflectint-la
he procurat adscriure totes les altres - m'ha sem-
blat admirable com me'n.

Poques en aquest Mèxic (Ch. L. Ph. parlava
la mare vivent. i jo tant no puc parlar amb
la mare morta.

à estats rompus, ^{veient-nos} ~~veient-nos~~ la para-
la d'un a l'altre, tenim tant coses a
contar-nos!

(així em diu que ahir li semblà
veure'm a la carteria "Capri". Si hagués
estat segur que era jo, hauria dit en veu
alta per a puc et sentis:

- Quan ~~veient-nos~~ estrena rem trabal en
temps de guerra...

Em parla de que el teatre, el cata-
là i el castellà, però objectes el català, es-
ta tan malament; m'explica les por-
cades de Saparra; em diu que Raura
Vinyes retornà de l'exili perquè li ha-
vien ^{donat} ~~donat~~ la direcció artística

del Romea - quina fèrmera de conviccions! -
que no t'hi donaren i que morí al
seu recó de Berpa, oblidat de tot-hom; i
que és que ajudaren a Franco ertan
a vergonyit i horroitzat, que voldrien
que "allí" v'acabés i que teneu un
gran por del que passará quan v'a-
cali.

Heu un llibrot de Lluís Lluís i
contra Franco. Ser que el vauis con-
xer personalment, des que seu va
proposar, cobrant, una llinografia de
Hació, des que vauis llegir el seu
fameu table Beethoven, Lluís i
perdeí tota la meua simpatia. Qui-
na enorme distancia entre ell i
Stefan Zweig!

El llibre atacant al Franco pert
és objecte i partitís com el que t'
ha escrit.

Al Bar Ruyos. Capverme. apertiu.
V'apropen un home i una dona, que

certen palplantat - cuirant - me. Son
gent com cal, indubtablement. Oripui: pens en
tripla, pris, pens interessants. Matrimoniu

~~se~~ seriis i vertit amb mal punt. Ell
rellotge d'or; ella, collaret, braçalets i at-
tes penjarotles. (Entre les penjarotles i hi
compten el pit, lais, caipus, a veure si
s'el sens ^{seixanta} ~~explicar~~ ^{any} ~~any~~)

(l'home em diu:

- Dispenzi... Tu sembla que et coneix...

Responc secament:

- Jo, no.

- Vosté no es l'home Capdevila?

Li ven que hi que em coneix, l'ani-
mal.

- Hi.

El rostre del pobre home, pobre en el
sentit pejoratiu del mot, reapareix.

- Jo Teixidor! Que no et recordes
de Teixidor!

~~Però~~ i v'arxenen ell i la dona,
ara hi que el recordo. Et coneix de

erem infant. Record pot o pens apra-
stable, que no calia desenterrar. Ser-
per, ja d'home, el record capitanejant
un globus que s'enlairava cada diu-
menge del laturo Pare. Després el
record de veure'l cada migdia xer-
rant pedanterament amb un venedor
de diaris de la rambla de Canaletes.

I havia casat amb una mestressa
~~antiga~~ - la vella cotupida
que m'ha presentat avui? - i n'estava
molt copri. Ell no treballava i feia
de comunista. ~~Ell~~ Ell tenia Màrtine
perquè jo no havia evolucionat i
tenia extens, com sempre, republicà.

(i dic:

- Et recordes de quan eres comunista?
Lucas n'és?

Holt exuera, ple d'un ardentament
comic, mita al seu entorn ~~xxx~~ i
em mira, em ven l'aire!

- Calla, que et podrien sentir! - i af-

peix: - Ara no em fiu en res, no
vull hij. Se casa a l'oficina i el diu-
menge al tr. Ella (vol dir la dona)
obra el re i jo un bon un. Viuim
be. A més, el seu pare (es de la dona)
i'han net i li han deixat un net
de perpetu. Si, si: viuin seu preu tu-
x es, per. amb con ditat.

~~Ho~~ pens: Mam, casa i ~~son~~ ^{son} tolu.
Ell, seu tant - me un home que
espera un rot e per amar a l'ind, en
~~seu~~ diu, cada re amb més pr:
- Tu sembla que afect home es.
Li avert al pue diu. Vol dir
que no es un pol cia?

I jo, que ja no ~~no~~ pue afu tant
més tan pr i tan vert, li dic:
- Vatia! Si pue tu es! Ho no n ha-
u aut nat. Veste'n que, viu a
cal Franc, ~~seu~~ pol cia pa ex ca
que el ve ix amb ni, car tu
con side rat home per ill.

V'airepues i, pairebé n'eu aco-
miadax-se fupen ~~xxxxxx~~ més et-
verat que mai. Segurament el tal
mat el ropar.

L'entemà se'n van d'Andorra,
en penaven parlar mit dies.
Merobris! Què cil merobris!

Ricard ~~xxx~~ em diu la mort del doc-
tor Rafael Batlle.

Rafael Batlle era el meu mestre quan
jo vivia a Sarrià. Rafael Batlle - home d'
una ~~x~~ cultura pens vulgar i d'una pens
vulgar bonat - fou, a més del meu mest-
re, un excel·lent amic. Mai no vlogu' co-
brar les visites que em feia per veure si
havia un metat a casa.

Em diu:

- Que no ho veieu que, si no sortia ma-
lalt, no tinc temps, ^{em vlogia, de} ~~xxxxxx~~
~~xxx~~ venir a parlar una estona amb
vos?

Pobre Rafael! M'havia plajut tan

veure'l al meu retorn!

La gent, quan m'algia, diu: Sen-
t'has i perdonat.

El Rafael Barthe no t'havia de
perdonar de res.

Hegiro a Macht - primer príncep de
setembre - que a Canaries s'han inaugu-
rat amb molt èxit les curses de poles, ~~per~~
~~un~~ ~~inexistent~~ fins ara a Espanya. (Tot ve-
guda des han ^{importat} del ^{Estats Units?}
Han estat necessaris Franco i el americ-
ans perquè això fos possible.

Maria, d'Encamp, em diu que a comen-
çament d'estiu deixà l'legir el meu Reef-
koven a un ~~sempre~~ ~~francès~~, ~~malalt~~
~~malalt~~, director d'una colònia d'in-
fant en vacances.

En tornar-li'l, el pobre malalt digué
a Maria:

- aquest llibre m'ha fet plorar.

Finis l'estiu i m'ha arribat que l'any

passat: per manca de diners i per què
al Lycée de Pritiers, on m'han promès el
carrer de lector, comencen més aviat que
a l'Universitat.

Després d'unos hores a aix - per dir a Sé-
don no m'hi voldria passar ni una - ex-
cursada a Toulouse. En lloc d'aix l'hotel
vaig a casa feli Nabaguer, que viu en
un carrer vell i pobre i pintoresc; un car-
rer que sembla de novel·la de Dickens.

Vaig a veure, com sempre que soc a
Toulouse, el meu barri de Saint Sernin, el
de la meua novel·la Montra l'espera del
Sextiens.

Al jardinet de l'església hi ha una
creu de ferro, ~~altíssima i molt bonica~~ rematada
per un gall. I en ser ~~alt~~ ^{el} ~~cop~~ cop paulois,
que avui ha degenerat en paule anoxi-
nada.

Seu el gall que cantà tres vegades
quan tant Pere negà per tres vegades a
Jesús? ~~altíssima i molt bonica~~

~~XXXX~~ Nalagué em presenta un amic
seu, refugiat, anomenat Pla, que està molt
content de conèixer-me personalment.

A Barcelona m'han vist moltes vegades: al
teatre, en nit d'òpera d'òres meves, o en
conferències, però, per timidesa, mai no potia
parlar-me. Ha llegit tot els meus llibres, ad-
huc em parla d'articles publicats a l'Es-
pectacle, que jo havia oblidat.

Donc dire:

- Si hagués sabut que eren tan senyill!
Feien cara de mal pint i mai no us
vaig parlar per no d'una relufada.

(Peru no es cosa que em posi a treballar,
llegeixo unes publicacions espanyoles que
m'han donat a Andorra: una comèdia
d'Edgar Neville, ~~1914~~ Veinte años, i una
novel·la d'una senyora Mercedes Ralles-
teray: Polipre de tierra.

La comèdia del pobre Edgar Neville,
que se les dona d'humorista i d'
avantguardista, es una cosa polser, se-

Aprimada i tornada que fa Màrtina.

La noiet-la de Mercedes Ratterer, molt bona, molt original

Veig una vella polsament vertida de senyor. La polsosa de les robes fa del seu senyorisme quelcom d'altament dramàtic i potesc. És una o mena de casset de copa d'heule, extraordinari; uns pantalons xapit; unes mitges al garró; un "bra" del temps de la Bella Èters.

(Com veia que no em ric d'ella, la pobre velleta - ~~l'ella~~, caricatura tristíssima - em somreia apraïda.

Una venedora de "La Dépêche". Una casa dura, angular, amuntada, col·la de perfum vell que v'ha parat molt anys a les portes. Per tota la porta li penjen uns flors de cabell ~~propres~~ propres, de col·la de fepat. Te es vell blau, de mirada intolerant, ribetejat de vermell. Penjada al llavi, una cuculla infecta.

Te veu d'home, carnívor d'home. A la
una americana d'home i salvatge d'home.

Sons una conferencia - "Cinquantes
anys de teatre català" - a la flor de
Germanor Catalana.

Un altre casal català, el president per
Joan Clot, - cree que encara n'hi ha
dos mes - em convidà a una festa. Sobres.
Xampany. I puetem pitjar: discurss.

L'afalac es sempre més apradís que la
prolteria, però no em plan fer el personal-
le.

A Toulouse han inaugurat una placa
de toros.

He anat a una corrida. Dos mit cins cent
panes la barrera.

No m'ha entusiasmat. Es troys cal-
venç i tota el cel d'España i amb
crit español. El crit del panes
no es pron flamenco.

Quatre mil soldats entre seu d'Urpell i el
Pla de les Fajues. 4 art regiment de cacaa-
dors d'arapiles. A latorfe kilòmetres de la
frontera, malgrat que haurien d'estar a
cinquanta. Eduardo Garcia Terena - molt sim-
pàtic i ~~pro~~ franquista - comandant de plaça
de la seu. Un regiment d'artilleria de mun-
tanya. artilleria de plaça a Martinet. La
muntanya, fortificada per enginyers ale-
manys - hi ha "clips" per a cinc cent
homes - dos kilòmetres més enllà del
pont de la Farga de Herles, baixant a mà
dreta.

Detalls gran valat. Lopeu i diuen just.
Un deueno autorització - que dono de
bon grat - per a traduir al francès Toma
la Primavera.

~~Veig~~ Veig un altre pobre del pue a mi seu
plauen, del pue semblen que vagin ca-
racteritzats de pobre.

sembla vell. No sembla res en el poble d'

anyos no pareixi sempre difícilment precisables.
Brina negra. Manxos de cabell d'un gris brut.
La fac, eixuta, molt cobrada del vol. Tines
mans grosses, fortes. Salates rebentades. Sense
unifont. Sabardina blau-mari, marca gran,
amb caputxa. Hi ha, en la seva indumentària,
dels úniques notes d'un foc
violent: la brina i la sabardina. Tot
plegat, però, té un col de pol, de pol
de camí més pue de ciutat.

No és un pol de ciutat, no: és un
pol de camins.

A Sant Jaume de Compostela s'ha cele-
brat una de les manifestacions tan
característiques del règim franquista:
un "Congrés Nacional de la Premsa", (que
el sapastre de Salvador J. Riera, se fa anar
nació per la República, començant a "La Vanguardia"
en un cartell molt pintoresc)

~~En l'esmentat congrés hi prenen part el
preta Carles Riera per, català i catala-
nista, no s'ha de dir res - per a aver-~~

unir-se al tenir vergonya - de col·laborar
amb els enemics de Catalunya.

Carles Riba, al contrari, sembla molt content
de la col·laboració i ha dit: "politic!" - que és
tan molt emocionant de trobar-se en una
de "las ciudades que más contribuyeron a
la salvación espiritual del mundo".

Talment com en un discurs de José Flo-
res.

Ha mort Eugeni d'Or. ~~Ha~~ Fa molts anys
ja havia dit, parlant d'ell, que no era el
simple pue alguns deien ni el pue pue
deien altres. Ha escrit coses que valen for-
ça i altres que no valen res. El pitjor
que hi havia en ell, és que més el per-
judicava, no era l'escriptor: era l'home,
vertdaderament insuportable.

En un dels últims articles que publicà,
Recuerdos de aquellos días, al·ludint al
de l'insurrecció franquista, parla d'u-
nes festes a honra d'Esasme en les
quals pràcticament tot, pretes te per a per-

tar del que paría a L'opéra. & 4 en les revers
paraulas hi ha una punta d'amargor: l'
amargor de l'home que es sent decebut, estafat.
& Louis: "... mi palabra fue una celebración
sincera a la libertad del espíritu, bajo la sombra
de uno de los espíritus más libres que ha conocido
la historia... & El periódico daba la
primera noticia de nuestra guerra... Pero nosotros
sabíamos desde aquel momento que se trataba
de la primera página de una gran tragedia"
- Qui l'habia desencadenat? - "Sabíamos que
el hombre anunciado había de ser el prólogo
de una larga serie de horrores. [Sabíamos]
que tampoco los escritores de todos los países
se reunirían ^{cordialmente}... nunca más, nunca más...
para celebrar la libertad de espíritu a
la sombra empuñada de Erasmo de Rotterdam".
Pobre Lupeni S'M! Que trist deu estar morit es-
tafat!

Numero deux impaire grandet

Viginti: Epigrammes, VIII, 75.

Arribada a Prithier.

El lloc de l'obra que m'habien promès
ja està ocupat. Trenta mil francs que ~~me~~ m'
~~haurien~~ haurien arribat al preste-

pour.

Intéressamment, Valentin de Pedes m'offre
une collaboration + d'autres aires - des articles
à mes - que me n'aurait d'ailleurs
temps et une compensation.

(al saber veure ~~par~~ el cartícler de l'home.
(Pens en això Hegel, Loren Kierkegaard
i recordant una obra d'Ereimoff: El cartícler de l'ànima) En un bon consell a re-
quirir.

(Hegel fau el imita el seu autor. En la
millor novel·la de Prig i Ferrater. En la
millor novel·la catalana.

Indiscutiblement.

Acabat el tercer volum de Historia
de la meua vida i el meu fantasme.

Mais, oui: Pascal se trompe en affir-
mant que la plupart des maux nous
arrivent parce que nous ne saurions
pas rester chez nous sans bouger, sans nous
mêler des affaires du monde.

Si vous, par paresse - quelle pauvre

sapere! - ne creşter pas de ştiu cum, le
destin vinea frappa à la porte.

—
Escriure una obra de teatre amb el
tema del Sr Joan i, situant l'acció
avui, donar-li el títol de Sr Joan
sent-ne, com al men en tendre com
tractant-se del tipus de Sr Joan, un
drama protese. i feroc.

—
Aquesta dona dona torna a estar prenyada
amb el que hi neixerà tindrà un fill.
Es veu que ja té vivien en una casa bruta,
la del pares, i va brut com el pare. / El
pare no ha ric. Si en forin tindria una
casa neta, ser ventos, mures. El pare, ~~ha~~
seu ofici determinat, fa de masover, però
es passa molt mesos en chomage.

—
I doncs, de que' vivien all i la dona?
^{viven de les obligacions familiars - o sigui: vivien}
~~del~~ del fill, de tenir fill, de tenir-ne
com més, mlt. & les famílies que po-
drien nomenar coniteres.

Tenir fill es un negoci? a França, si,
gràcies a les allocations familiales. (om
més fills fan, més cobren el pare).

La explotació del fill, comparada per la
lleï.

Al carrer de la Chaîne, un dels més bruts
i pobres de Prithy he sentit, en passar, el
diàleg de dues «comares» que es parlaven
de finestra a finestra.

Seia l'una, fent prems excruciantes.

- Heu Dien! ja t'he a estar prenyada?
I l'altra responia:

- Que' vol fer-ti! El meu home es
volia comprar una moto.

Heu en un setmanari publicat a l'Es-
panya de Franco un article - Eupenia
de Montijo Vais et Vies de Francia - ~~XXXX~~
signat amb les inicials: M. S. G.

L'autor, que es un mexicà i una bestia
bruta, diu: "... en este mismo pala-
cio de Liria que presumaron los rector-

nacidos de 1936 ... "

Naturalment, segons M. S. G., el "revolucionari de 1936", són marxistes, es republicans, acreditats pel rebel. Sóna, però, la carnalitat, que el palau de Liria, propietat del duc d'Atèn a Madrid, el Lombardejau, calant-li foc, es franquistes.

I foren el Lombardejau, el militari, qui salvaren el teatre artístic del palau de Liria.

A Pis Baroja li han fet una intervista. El periodista, que deu ser un xic benedit, li pregunta:

- i crec notat que la nació veïna [francesa] vos avantaja en el desenvolupament literari?

- Ho crec. En París hay bons novel·listes, però no millors que en Espanya.

- i hi ha teatre?

- Molts menys. "

Pis Baroja, atabillari com sempre i que fa repapicja! Sartre, Camus, Cassou, Armand, Marcel Aymé, ~~xxx~~ Roger Martin du

Jard. ferpet Duhamel, tant d'altres no son
miller que el Paman, ~~cançons~~ ~~fora~~ ~~esta~~, Pou-
lo angust, fionella i altra pols per rec
l'artit.

Pols Baroja, perin fòstif fa!

Alabat Tierra sin Primavera.

Fiticiament comenco a sentir-me cantat
i he perdut el punt a la vida. 29
l'exili dula massa.

Pers l'aguantaré sense torture'm, mal-
grat que ningú no m'agrairà el sacrifici.

Malauradament, sacrifico també a Hous-
sirat. I tenc que no hi tinc dret.

~~Al~~ L'amic Tortuberta m'escrim dient-
me que a Barcelona ha existit a una repre-
sentació de Cançó d'amor i de guerra; que
l'obra, malgrat el anys i les retallades
de la censura franquista, encara s'aguan-
ta i que el públic s'hi entusiasma com
alors.

aguesta Cançó, que literari i musical.

[1] La lectura, el buen plan vici, con
canta; el trato con la gente cada día con
semebla más desagradable.

ment em sembla tan petita cosa, haurà
servit per a mantenir un catin de catala-
nisme.

Per aquest tot fet ja us m'averagyent re-
ne l'autor.

Hist de Nadal. He refusat et conuist. et may
amies, que tal vegada s'han ofet.

No puc explicar-los que la nit de Nadal
la vull per mi, per a parlar-la tot amb ~~el~~
~~XXXXXX~~ la Mare, morta.

Semai a tanta, com a les cases riques
de Catalunya, no hi mancava res: ni ~~HK~~
~~XXXXXX~~ les robes, ni el ~~XXXX~~ bern de Nadal,
ni el capó bufat, ni el vius de mar, ni
el xampany de dos mil francs l'am-
polta, ni el torró. Podria hi hauria
- un capici com pnatent altre- ca-
ria.

Pero no hi hauria la Mare. El Na-
dal de la Mare ja no tornaria.

Pensant en ella es velt se'm neguen els
hàpimes.

solucionar el cobrament de les meves
col·laboracions a Buenos Aires.

Assistí a la conferència que, organitzada per l'Alliance Française ha donat a l'amfiteatre Sarrater un nou nom (Carles Fitas, que es diu llicenciat en filosofia i lletres i que es diu a dir aprest enterrament de l'Acadèmia de la franquista a París.

He escoltat moltes conferències, moltes llargs, altres dolentes. Com la que ha donat aquest pobre diable no n'havia escoltat mai cap. Carles Fitas es un imbecil i no ha dit més que imbecilitats i proteries. Escoltant ~~la seva lajauada~~ em sentia avergonyit de la meua condició de català. En acabar me'n he anat més que depressa per por que me'l presentessin.

L'endemà, una senyora que per trobar-me assisteix a les conferències i no

comprèn res del que diuen els conferen-
ciants em^{me} que la dita pet polre diable
hi hauria apradat tan. L'esperando, es-
batant i fairs:

- Però, senyor, hi fareu deplorable!
- Oh, ~~XXXXXXXXXXXX~~ no; de cap manera!
aguent es el tipus d'radar que plant
al public de l'aliança francesa.
- Si es així, senyor, el ~~X~~ de l'alian-
ça francesa deu ser un public d'i-
diotes.

La breixa política, la més baixa, la
més innoble, ~~XXXXXXXXXX~~ diripida pel total
Anís, ha aconseguit el màximament d'
alemanya. Perquè, doncs, l'aliança
deriu? Perquè l'aliança combat dega?
Perquè l'aliança sembla de mort?

Hister anà massa depressa en
suicidar-se. Anís ocuparia el lloc
d'atenancer i oparia amb el seu-
skill, Eden, Eisenhower i Fortee

Stiles.

Quina vergonha! / qu'in fastid!

~~Vat~~ Val a dir que es permans soucous,
~~et nom des qual~~ et nom des qual perim mes
per la sen academia - tan Martinera con
t'altra - que no per la sen obra, a mes
d'ortar carregats de penyetes no te-
nien faire vista en cos d'art.

He llegit, en el seu ^{llibre la maitria d'un artiste} ~~llibre~~
"L'ami intime avec Balzac, et les lettres pro-
phes du dominateur avec les livres du ro-
manier. (est d'assurance, je ne crains pas de
le dire bien haut des deux grands génies du
siècle, des talents les plus riches de l'art et
de la littérature, des deux hommes sans rien
de excessif."

J'aurai! J'élacraie? Qui en son et
souvent, sempre tan me pring, tan finit tat?

Exaltat Reestovon, et men gran conch,
ta men força.

Relo una flètra desoladora de Pau
Catal: la dona que tan obsequiosament
ha volgut acompanyar-lo a l'exili al
fa prenent una lletta.

Hauria volgut aprofitar les vacances
de Nadal treballant molt. I, excepte
d'un article per a Buenos Aires i les
notes press per al curs que d'ara tota
hora fan, no he fet res.

Val a dir, però, que he tingut la cor-
vee de les felicitacions de Nadal i ~~cap~~
any nou. Més de cent!

El professor Mas, cada dia més amic,
cada dia més estimat, m'ofereix les obras
completas de Garcia Lassa, editades per aqui-
lar.

Hir de fi d'any. La passio a casa
d'un amic refugiat. Sent pobre i molt
bona i molt simpàtica.

Han fet, per a celebrar la diada i la
nova presència, un sopar més copios que
de costum. Quien, un fetitx, obliden la
seua condició de refugiat, la seua misèria.
Temo que, en unip d'agresta alegria,
si sigui la nota discordant.

En havent sopat jiquem a cartes
per a separar les dotze. Poc abans de
les dotze arriuen uns veïns francesos: un
home i quatre dones. El raïm protocola-
ris. El xampany. Petons i abraçades.
I molt crit, molta rialla.

Hem entrat a l'any nou. Serà tam-
bé un any d'exili o podrà retornar a
Catalunya com cal retornar-hi?

~~Ja Mates anuncia: Durant la prime-
ra quinzena de juny, la brica i pluja.
I, en efecte, avui, dia 3, ha venut a
la primera visita.~~

~~Ha començat a nevar a les dotze i ja fa
tres hores que dura.~~

1955

Escritat el Ve Concert per a piano i orquestra i la IX^a Sinfonia, que jo nomenaria la Herrica, car m'ho sembla més que la III^a.

Quin se fa escrotar Beethoven!

Tota la tarda s'he passat escrivint l'he.

j tan poc que em plau!

Fred, un fred molt ieu que em redon a casa. A casa, una est for, amb totes i fibres, s'hi està bé. Més que al carrer.

Malgrat que tot-hom em diu que he de passejar, que he de caminar.

Regist teatre de Sheldersde.

Molt interessant, molt original. L'història que les seves obres es representin tan poc. L'història que la majoria d'elles no s'han arribat encara. La mostra de Sheldersde no arriba - es massa llo - i es emparenta parisencs

per den Hartimorament et tempy - i el di-
ners - amb ~~den~~ ^{tan} Hartimores ~~com~~ ^{la} ~~atten-~~
~~tant~~ ~~fact~~, d'una falta profunditat de pen-
sament, d'un avantguardisme de Hautó.

La Metes ha anunciat: Durant la primera quin-
zena de jauer, boira i pluja.

J. en efecte, avui, 3 de jauer, la neu ens fa la
primera visita. Ha començat a nevar a les dotze
del migdia i ja fa tres o quatre ^{hores} que dura.

Hieme la Metes, ella, est de traques!

^{el novel·lista} Jean Jorno, ^{molt bon} ~~novel·lista~~ ^{però} novel·lista ~~que~~ ^{ha}
~~especialitzat~~ en la pintura d'un ~~caracterisme~~
~~aeromat~~ i ~~enunciat~~, admirador de la polí-
tica de Petain, ha entrat a l'Academia
Fouquier. Armand Salacrou, anti petai-
nista, anti feixista, autor de Les mits
de la colère, que pertany a l'assen-
tada a l'Academia no ha protestat de
l'arribada de l'indisputable personat-
ge presentant la dimissió.

Car es tracta veritablement d'
un indisputable, d'un bréto, d'un
pore que l'any 39 escribia: "Ce sont les
sots qui prétendent qu'il vaut mieux

monier de laut p me vive à penser."

Eh, et cela, ne es un art: et une vie. Une
vie que prefere vivre en la medida.

Un autre que antea a l'Academia, no
la Souvenir: de Francisco, et Houthart, too
indisputable com fiano i molt mais antipa-
tie.

Recordar, quan dulti de mi, les paraules
de Champfort: Quand je me considère, je suis
modeste. Quand je me compare, je ne le suis pas."

Matraux, ex-communista ahir i avui col-labo-
ra de ~~Thierry~~ Thierry Maentnier, et feixista, ha
oblidat que un dia digue: "La llibertat no es
un deu: es un deure"?

Longuet et professor Jantzen, de la Facul-
tat de Medicina de Rio de Janeiro.

Un home d'una gran personalitat,
d'un talent pens vulgar i d'una e-
norme simplicitat.

Fa dos dies que la Crila es viti-

ta: una viciosa col·la de fum de tabac havia
que converteix Prithory en una ciutat
morta, desolada.

Un amic meu, refugiat, em preguntava:
- Si els francesos, quan moran, van al cel,
perquè no hi poden anar ~~els~~ al purgatori?

Adquirint les obres de Charles i més Philippe,
amb la meua predit. lloc. La meua es
l'enfant, la meua que he llegit, m'ha
semblat d'una gran bellera, d'una tendresa
infinita.

En aquest Hivern Ch. i Ph. parla amb la
meua mare, vivent. p tan tot puc parlar amb
la mare morta.

Tres dies a París per a veure si podia
treure algun diner al meu editor i
saber si me'n pensa fer amb ~~la~~ la traduc-
ció de Venus i els barbars.

Una nit en un bar de Montparnasse,
se, freqüentat per espanyols - el ^{més} ~~més~~ d'alg
refugiat - i sudamericant, no hi ha
més que, ^{en un racó,} ~~en un racó,~~ una taula, tota,

pero, ocupada per una dona més aviat jo-
ve, gairebé tímida, no ~~havia~~ del tot mal-
vertida.

Vaig a retirar-me, però et mocio em cri-
da i em diu:

- Segui així, que així al menys en a-
questa taula hi haurà ~~alguna~~ que pren-
drà alguna cosa. És una taula "morta",
sap? - i m'ha recomenat a la ~~dona~~
~~que~~, ~~gràcies~~ a la recom-
nia del mocio, ja em sembla una pobre
dona.

- Morta? - pregunto.

- Vull dir que no dona rendiment. I en-
ta la culpa aquesta mala vertida de dona,
que porta la piques. Porta la piques, sí,
senyor. És la praxta mit que ve, arriba a
les nou i v'orta fins a les dues de la mati-
nada i llavors pren un cafè amb llet. Típiu,
segui sense mirament.

La dona, que ha vist el que et mocio
em deia, o que ha endevinat el que em
deia, s'arrambava, prompta, en el moment.

ulans d'arrencar en, li pregunto:

- Em permet?

La polka dona assenteix silenciosament. Li
diu:

- Prengui alguna altra cosa, et puc rest-
fuir, per a apaiagar les iras d'aquest ti-
pus.

✓ ella fa:

- Te ras, pobre home. ~~Per~~ Ti perd diners tenint-
me a tu.

- Espera al·lí?

- Sí, senyor: una amiga. Però no vin-
drà.

✓ sospira.

Demana un cafè amb llet i em diu que
no pot pagar-lo.

- Tot jo puc la convidar.

Me' esguarda amb un cert recel, que des-
prés s'interpreta resignació.

A la fi he pogut saber què li passa: una
tragedia, una petita tragedia vulgar.

Traballa de secretaria a casa d'un
dentista. ~~El~~ Tenia uns miters de frang
aureonats i en deixà trenta mil a una

amiga, un xic cap verd però molt bona noia.
Després es quedà sense feina i visqué, mentre
en cercava, dels seus estalvis. Els estalvis, però,
s'acabaven. «! Quina xarxa!», trobar la seva amiga,
- "Em feia una pena i una vergonya haver-
hi de demanar el diners!" - i l'amiga ja
no vivia al domicili d'abans i no sabien
on vivia. Ella, llavors, s'havien decidit a
venir a aquest bar, que sabia que l'a-
miga frequentava.

~~XXXXXXXXXX~~ Com em passa sempre, no
he pogut - ni he volgut - resistir al desig
de fer un xic de bo, i he posat, dissimulada-
ment, sense que la port del bar ho veïa, ~~de~~
muit pauc a la mà de la polca ~~de~~ vi.

S'ha tornat molt vermella i no s'atonia. He
dit:

- Ho veig al que vots a pensar.
- Em passa, ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ sim-
plement, que passa un moment difícil
i procuro ajudar-la en el que puc.
- Però, perquè me'l dona aquest ~~de~~ mit
franc?
- Ja li he dit: perquè deu necessitar-lo.

- j'ne sui demana rís a canri?

- Ho, senyeta.

La noia, estomada, encuinada, ha murmurat:

- Ho ho entene.

Després ha afeït:

- Tote no es francis.

- Ho, senyeta: no es francis.

Deia al muric albert Roussel:
Que ce soit sur la terre ferme, que ce soit entre
le ciel et l'eau, dis pas'il y a des hommes quel-
que part, il y a de la bêtise, de la saleté et du
sang.

Ernst Schostakovitch i Anton Bruckner.

Vinçença el 15 de juny. Ho he eixit de casa,
l'he parlat d'escrivir un article - a màpi-
na - per a Buenos Aires, i unes tarifes, a
mà desdijant un any a amics i coneguts.
(Heig uns 8 periòdics: le Figaro, France-
Observateur; una novel·la de la guerra
d'Espanya, Toute guerre se fait la nuit,

d'un ~~mal~~ escriptor que no coneix: Henri Pol-
tis. (La novel·la es realment escrita, mal construïda,
hi ha molts errors de perspectiva i d'apre-
ciació i, no obstant, l'autor té talent, un
talent pens vulgar.

He passat un any més sense haver-hi pai-
rel·le erment. Any buit, vida buida. Abans
la vida tenia uns anys tepidant. Hi ha-
via ~~la vida~~ el teatre i l'impulsiu de
l'exterior, la publicació del Hibern, les col·la-
boracions, la direcció d'un setmanari, la
direcció d'un diari, les dones, la Mar, la
Mar, els viatges, les conferències, les congre-
gacions, la premsa, la República - tan bella quan
encara no la teníem! - la guerra, l'exili, el
"magnis", la Hibernació... (Quina Hiberna-
ció?)

Ara, res; ara, no hi ha res. Tot té color
de cendra. Tot té sabor de cendra.

(A cada dia em costa més de
convèncer amb gent d'expressar me, per,
de gent d'expressar ~~mal~~ limitat pel magni-
ficat més ridícul i ridonç.

Miguel Angel Asturias - ami, com jo,
refugiats - m'envia, dedicada, la seu
novel·la El senyor Presidente, que es una
de les coses més belles i profundes que
he llegit de molts anys ençà.

M'explico que un refugiats espanyol
puguin ser anticomunista. Et que no
m'explico es que, per dir al comunis-
me, ~~XXXXXX~~ vulgui justificar la
política dels nordamericans, amb pro-
tecció de Franco.

Vist un film de Berlanga, Sieuve-
^(rie) me ministre Marshall. Molts vis-
interpretació, de fotografia, de diàleg.

He vist un altre, d'~~XXXXXX~~ Ed-
gar Neville: Flamencos en el puat, ex-
cepte, el ball, tot es dolent: la fotografia,
el color, ~~etc~~ etc.

~~XXXXXX~~ Conseguint un porte de lec-
ta d'espanyol per a tropa Pilo.

te acabat et c'est votre bon Jean, les
notes del puat aprofitari per a un
assaig.

(Començat et curs del Romance, des
del primitiu a Farcia Leca.

Passat el cinquanta anys, t'home, si
no es un imbecil, tot pot ser que obrevis-
re i.

—
Tot. tot enmig de la gent que veide,
que es i ve. tot, malgrat la companyia
de t'esposa. tot, malgrat la companyia
d'uns pocs amics.

Tot, desde la mont de la mare.

—
Tirant de tot, indiferencia per tot: el
dinars, el retora. (Home no pot retornar
al passat. La Catalunya d'avui
ja no es la meua)

Tot m'interessen es llibres, es que
han escrit el altre i el prou, tan
dolorosamente, escriu jo. tot t'entien

Higuen que m'encantava la vida.

Rebuda una tarja, felicitant d'aquell nou,
de José Ma de sucre. Molt bella i carajosa.

Una netta dolçoríssima de Pau Casals
la seva companya, - el seu "àngel optimista"
diu ell - es morta. Era una gran senyora,
d'una firot i d'una intel·ligència admirable. Es deia Francesca
Capdevila.

La meua muller i jo l'optimisme
molt i la novet de la seva mort ens ha
colpit profundament.

Mort de Paul Claudel, que era de-
ixa indiferent.

Tenia tan talent com colpeu, però
era un talent que no crec que mai
hagi emocionat a ningú. En l'a-
dorsió a Claudel hi havia molt no-
bisme.

L'home volia poca cosa i era
sempre que mai tingué un pet de

bondat, catòlic, era intolerant i falisaie.

Veure Curiado per a la noveta de la guerra.

And. Santander. 1931. Obres temerant. Tet d'arturig. Guerra. Entrada del italiang. semaprat un met. Lixida amb el seu perma. timent panyuist, cap a Tabavera de la Reina. Assistent del fill d'un barquer de la Crema. Fuga, de nit: travessant el riu. Barcelona. Aviació. Franca. Camp de concentració. Guerra. Resistència. Divisió del exiliat. Prometatge. Hork Tiquy. Horker disussing. Serenis de la Franca. Se pue ha servit la liberació. Qui ha alliberat? etc, etc.

Tres o quatre dies malats. Res preu. pers.

El pare de Curiado tenia un obrador de ceràmica a Santander.

Hera. Hera altra vegada.

Sorloieniski, ja plorós, li dona a He-

reflexoski, encara molt jove i encara inconscient.
- Per a escriure hi cal saber ofiir, saber
ofiir...

La tertiotra que es Gabriel Marcel. Director
de la col·lecció "Faux-Crises" que edita Plon,
quina afiliació te a fer traduir i publicar
els autors pauperristes: Coucke Epina, Sanchez
Majas, Sebastia Fran arlo, Fernandez Orey,
i, ara, un tal Fironella, català falangis-
ta.

Escripte, dir en un llibre que acabo
de publicar i que he fulletjat a casa d'
un amic, Leclin de la rapasse: "La
civilisation c'est, en principe, la condition
de l'homme civilisé"
Quin rapastre

Que' en devia pensar el catòlic i missiona-
ri Paul Claudel - que mai no feu una
obra de caritat, que mai no donà deu
centims a un pobre - d'aquestes paraules
del bisbe Roux-Laloue:

"Il y a, à l'origine de toutes les fraudes"

tunes des choses qui font peine"?

La casa Bölenreiter Verlag de Karst sur
demanda autritgació per a traduir i
editar en alemany ~~una~~ Chronique de
Koël, inédita en català.

Aquesta serà la tercera de les meves obres
traduïda a l'alemany.

En el Monieur Verdoux, Chaplin mata al
protagonista. En Lime light, també.

Quin significat pot donar-se a aquestes
obres finals? Et de l'evació pot canviar de la
mort? En un ~~cas~~ cas no en el món de
les evasions de Charlot.

Supers et terrors filius. l'espero i et temo.
a la tercera en la venguda

Letra de Marcelle auclair. Tu dir que
"l'écrivain, auclair d'hui, ne peut plus être
égoïstement penché sur son œuvre. Si cette
œuvre ne vibre pas à l'unisson des grandes aspira-
tions de tous les peuples, elle est morte".

Marcelle auclair, à l'âme noble i generosa,
no calia pas que en convenciés.

Cada dia em la més fàstic - un fàstic que
ja no puc aguantar - el polític, l'home políti-
ca, animal del més perillós.

Semana - hi un xic de dificultat es com
demandar peres a l'ou.

La vida manca de sentit. ~~HA~~ Ho em que-
da més remei que viure al dia i sense gran
esperança.

Al cap i a la fi, la vida de l'home - a-
part la d'alguns homes excepcionals - es una
història escrita damunt l'aigua d'un
riu, que mai, ~~no~~ - Heràclit - no es la mateixa.

Hi ha, però, altres aigües que les del riu.
La de les màquines. I la del vidre, bruta
com certes vides.

Portar ulls es posar el ull dintre una es-
capata.

La nit de noces sempre es sap el que
passarà a ~~la~~ a casa d'altre. Els con-
vits al banquet de noces saben però, e-
lits de preix, de vi i de luxúria, el que
passarà a casa del nuvi.

Em dinen, parlant de M: "L'ou es -

cripta fort.

Puntu en saumblancat. I puntu que, general-
ment, ~~no~~ ^{el} que la punt ~~quatre~~ qualifica
d'escrpta fort es l'home enat de comptes
que, en lloc de dedicar-se a la literatura,
hauria preferit més que s'hagués dedicat
a canalic.

Han processat i empresonat Roger Stepha-
ne, escrpta lleure, antic resistent.
~~frank~~, ~~participi~~ i la ~~liberació~~, ~~erant~~?

Seu el cabell i la barbeta negres, la seva fac-
sionat-hola sembla una espuma marítima.

L'ober; maître d'hôtel - del restaurant chic
de Viena que, en lloc d'un ober, sembla-
ra el representant d'una casa de Pompes
Fúnebres.

En envellir, cal saber ^{per} so que el ~~pobre~~
Henri Bernstein no sabe: oblidar el braç
de les dones i a collir-se al ~~del~~ d'un con-
sillo, ~~quatre~~ generalment molt més fidel.

Un traductor expansionat d'ara tradueix
Benedicto Cruz.
I Benedicto Cruz es Benedetto Croce.

Imposicions de la Hispaniola o hucurisme
inconscient?

figuri com figuri, vertigen.

La mort de l'enfant, exercida sobre
un altre infant o una vertida més feble, y
després al que de femení hi ha succeirà
en ell.

Un paisatge, el del Poitou a l'hivern,
narcotitzat de gris

Una veneta punxapuda ^{; tallant} com un ~~can~~ cristall.
(allargant)

Tinc uns penes - no tot és que se'n sinen
ho ho, encara que el Repiste civil vulgui impos-
tar-me'l - una esposa. Però no tinc mare.
I per no te mare es tot al meu.

La pobre Françoise S., tan curi, tan desgratada,
em fa pensar en el que d'aquesta manera
de noies opinava Bandelaire: Una petita tota
et una petita robe; la més grande imbecilitat
unida a la més grande depravation. El y a dans
la jeune fille toute l'objection du voyage et
du collegien.

La guerra d'Indoxina, finida fa deu mesos

ha mortivat ~~xxxx~~ l'empresonament del periodis-
ta Roger Stéphane.

El jutge ^{militar} que l'ha processat no deu recordar
les paraules de Clémenceau: "la guerra és una
cosa molt sèria per étre laissée aux mains des
militaires"

Es una torçisa que pareix un merdiso.
(accepta, donar-li més força)

He de presidir l'enterrament d'una polle-
vella, ~~xxxx~~, que ha mort a l'Hospital.
~~xxxx~~ l'enterra a la crisi del mati.

No voldria anar-hi, car passejar pel
carrer seria un tant sempre m'ha sem-
blat una mascarada negra i sinistra.

Pero la polle dona era refugida, no
volia retornar a Catalunya mentre repés
Franco, ha mort abandonada pel fill i
ha demanat que l'enterrassin amb un
senyera republicana. Tot això es prou per
a ~~xxxx~~ decidir-me a llevar-me d'hor,
anar a peu al cementiri i parlar
al públec l'adonç que, amb més o menys
bona fe, hauria pres part a la mas-
carada.

(que voldrien, per a fer la més estúpida i ridícula, convertir en mascarada política, de partit polític. Cal veure compta, per ell, pols vertibol de remat, el partit. La patria? La patria no es res. O es marca i es veu marca prau i el cal el vertit del partit, comprar ~~mitja mitja~~ - tal vegada llavors, que encara es pot fer - a cal despario.

Tenia un nas tan petit que, en eixir al carrer, feia l'efecte que es deixava el nas a casa.

He conegut dos refugiats aragonesos. L'un i l'altre patlec. L'un i l'altre comunista. L'un i l'altre tenen la mania de, iraquí o no iraquí a taula, fer discursos cada vegada que tenen la sort de trobar un infant, amb gran paciència per a recollir les seves recedes. ~~El l'un i l'altre~~ L'un i l'altre es creuen persones molt i gran parlar i recollir. Un d'ells es tan vertibol que a l'autor de La mínima colza li diu Copej de

de repa.

Un altre 14 d'abril marxat a l'exili.

Quina pena fa recordar aquell dia magnífic. Quin fàstic fa recordar el repat-
tes que t'aprofitaven per a luxors, ~~ampla-~~
cis a la ven política catastròfica, a la guerra
i a l'exili.

Aprofitat les vacances crepiant el tercer volum
de historia de la meua vida i el meus fan-
tagmes, fent uns articles per a La Havana
i Buenos aires, a calar de copiar a ma-
quina Maria Anna i començant la
copia del Don Juan, assaig que formaria
part del llibre altre talent, professor i es-
criure un estudi crític de faust imita el
un autor, estudi que ha novel·la meua
i que faria un xic de bé al pobre Puig
i Fuster.

Mat d'abril Einstein, que ja fa anys
m'havia presentat l'exposa de Campobasso,
alemanya.

Era un dels tres homes més dignes
que ens quedaven. (El altre dos m)

es arrius italiang al servei de Franco, (con-
tra de jàren Santander i mataven dones i
criatures. ~~Martina que no s'ha passat a~~
~~a ella.~~

Relo Insula, revista mensual que es
publica a Madrid. Revista intel·ligent i
d'esperit molt lliure. Parlant-me'n, en
deia el seu director:

- Li hem posat aquest títol perquè es una
illa en un mar de merda.

Pintado m'escriví dient-me que està
malalt i no té un centim.

~~PIIIIIII~~ li faig un pic de 1000 francs. En
tot no poden n'hi enviar mes.

Centenari d'Anderson. amb aquest motiu
heix a la premsa literaria moltes caja-
nades. La palma de la bajanada se
l'endú faipus (aurent, autor de novel·
les bairament comercials.

Es negres de Madrid avien diuen que seu
tra fet l'home més feliç que simple

un a que els cocodrils se l'engulin més fàcilment.

Indubtablement, es una explicació però no manca de lògica.

Claude Roussel, un dels periodistes més dignes, ha retornat a Reims City, un dels presidents més asers i reaccionaris que ha tingut la República Francesa - que ja tan sols es República nominalment - les insignies de la Legió d'Honor.

Hem aï un feteu admirable.

Llegiu un llibre d'Herbert Luthy, sobre la França. Assaig en temps de pamflet. Dins moltes veritats i molt amargues.

Llegiu al Manchester Guardian "L'En política no hi ha lloc per a l'agraïment, però el cortès, o al menys, es expressa des-agraït amb una certa deferència".

Comptant fides supericielle. L'home es ja vell, però més vell que jo, però s'ha seguit essent jove i pujant.

Generalment, no hegeixos es tibres a l'entorn
des puas, en publicar-se, hom fa una veïclame
massa indiscreta, massa escandalosa.

Aquest es el cas d'un Michel de Saint
Pierre autor de la novel·la Les aristocrates. A-
quest bon senyor, aquest pobre senyor voldria
entrar a l'Academia Francesa, - aspiració
de pertinet-li - perpeu l'Academia Francesa
li sembla un club de pens charmant.

Les pens charmant on Pierre Benoit,
Henry Bordeaux, Claude Farrère i altres pa-
tunys per l'artit
~~son~~ Intèrit!

L'anatomia literaria es digna i fe-
conda quan el qui l'exerceix es proposa
servir-se del llisturi per a guelcom mes
que per a exquinar.

Cercar sempre la paraula exacta. Vella
o nova, pero exacta.

On se raconte soi-même, on ne peut mē-
me raconter que cela.

L'entrepria de criticar le théâtre, ne

pouvant par eux-mêmes y rien produire, deia
cette:

et est que l'ancien de dire mots
critics.

Le ne suis tâche ni devant la douleur,
ni devant le plaisir, ni devant l'ennemi.
L'ennemi, quel ennemi redoutable!

L'image de les choses est la véritable réalité
de les choses.

L'attira - per a l'artista - no compte.

Répondre et que Picasso en deia un dia:
- Je ne veux: tout.

Cercant o no, la grandesa i la força
de l'obra d'art es la triballa.

Pobre de l'artista que a ha passat la
vida cercant en un món sense triballa.

He sabut per etgar que una de les proues
australiennes de Paul Bourget - novel·lista
que avui ja no té per ningú si no es a ti-
tot de curiositat - era la d'apuntar-se
et monstre sense l'ajut del verdor de
vida.

Es una ambició de pobre home.

—
Mathilde ^(ave) ~~Carre~~ deutora de tanta patriotes,
cantant de la mort de tanta patriotes, copla
del alemany, condemnada a mort i després
a cadena perpetua, ha estat en llibertat;
Georges Bonnet, el ministre d'afers estrangers
de 1929, reaccionari i municipal, ja exconseller
general de Périgueux, serà senador i repre-
sentant ministre; final, l'aspirant a francès,
el que general francès "hauria estat repul-
tat de servir a les ordres del mariscal Ro-
meu", es honra com el més alnegat dels
patriotes; Loty, pobre reaccionari de base,
home de mentalitat estreta, limitadissi-
ma, regala dos circons de Rouen i dos a
Franco, el poble d'El Pardo; Faure, president
del Consell, ex de ministres de la República,
no accepta l'herència a l'elenc del
comte de Paris, ardent al tron de Fran-
ça.

Es dobris i fastidis.

Hejida la traducció que Carlos Riba fan
d'ell per contra Tàrrer.

~~Carlos Riba say, indubtablement, el
poe. i, no obstant, la seva traducció es il·legi-
ble, escrita en un català fred i encalpuera
que no correspon en res al tò abundant que
l'original donà a la seva tragedia.~~

A Madrid el estudiant de Dret i de
Filosofia i Lletres, ^{han} ~~han~~ homenajat la
memoria de ~~l'home~~ l'antoni Machada
poeta patriota. Han llegit poemes d'ell i el
discurs que, en plena guerra, ~~va fer~~ ~~va fer~~ ~~va fer~~
a València en el Congrés Internacional
d'escriptors antifeixistes.

Acte d'homenatge i acte de recolta.

A Barcelona - final de juny - han
assaltat, metralleta en ma, el Banco
Español de Crédito, enduint-ne cinc
centes mil pessetes.

Prop de Manresa han fet saltar a la
dinamita tres torres de conducció de

fora estètica.

I el francès que veu a Espanya a enchapar, calçar-se, vestir-se i beure amb diran que no hi passa res i que tot-hom està tan content del règim de Franco!

A Mèxic ha mort, exiliat, el poeta - excel·lent poeta - Horacio Viter.

L'havia conegut a Madrid l'any 1919, a la redacció de "Espana".

Per omicè mai no fa res de lò i no es, únicament, quan està compost de tres meues. Oes i un d'ells està malalt i l'altre es fora.

A la Torre de Carol, camí de Prades, ens deturarem uns instants. ~~El cant dels ocells canten.~~ Veiem Puigverdà a tosar ~~El cant dels ocells canten.~~ És al matí, hi ha sol i es ocells canten.

Sic:

- pot-hum es ocells sembla que canten d'una manera més bella que a França.

J. sense ironia, sense voler fer una frase, inge-
nuament, em diu l'amic que condueix al cotxe.
- J'és clar, home: sauteu en català.

Louis Brownfield es un novel·lista americà
que ~~ha~~ conrea un païre de novel·la purament
comercial. No s'abandarra mai en excés però
més que un artista es un comerciant.

~~A la península d'Europa s'ha fet un~~
~~gran periodista necessita des~~
que ací abunda - tan necessària que ha
ferrat comparat Brownfield amb Hemingway.
Li ha fet un interviu. Entre les
frases aquertes, que palesen que un fillo
faire prim:

— Elles sont le sel de la terre. Grâce
à leur bon sens, elles ont des idées saines
sur tout, y compris le mariage et la vie
sexuelle. Intelligentes et remarquable-
ment loyales, elles savent s'arranger
pour que même leurs romans extra-
conjugaux ne viennent pas troubler
leur quiète vie de famille. La Française
sait admirablement composer avec la
nature humaine, qui n'est que ce qu'elle
est. Dès lors, le mieux est de s'entendre
bien avec elle. C'est ce but que veulent
atteindre les Françaises, et on ne sau-
rait leur en être trop reconnaissant.

UN POLE D'EUROPE

~~La Península~~ cat advertie que Brownfield,
pobre home, s'ha posat a l'enganya

i li sembla tot tan be i no vol' veure
entallat el descontent, la immoralitat i la
misèria.

Epreteau, tipus del Crupé francès, el
més sordid i repugnant de tot.

Tipus de Ralpae o de Stambert, que
cal descriure amb la còl·lora de Ralpae
o Stambert.

Epreteau. Milionari. Lotipist. Reaccio-
nari.

(cada matí es caga en el diari del
dia abans, que ja ha llegit - es tot el
que llegix - en fa un paperot i el
llança a la poubelle

~~a casa de los Waters~~. Ho fa per no
pagar tan puar li porten la nota
de la ridança

Carri de casa. I en plena època
de manca, quan ja hauria de ser
a la platja. Quel emm....!

19 de juliol. Quan es que et repeti-
rem. (et repetir-ho).

La sang i et for purificaven.

Recordar el passat per a poder super-
tar el present, per a sentir-se viure.

19 de juliol de 1955. Recordant el
de 1936, d'he estat-hi treballant aquests
uns.

Tradueixo al castellà Premsa de Nadal.
Sempre et passareu al francès per a fer pos-
sible la traducció alemanya.

Quan jo mori vull que m'enterris al
costat de la Mare.

Per a dir-te:

- Ho tindràs: tot jo. Jo, que et vine a fer
companyia. Jo, que, després de tantes hores
i tan bofies, vine a reposar al teu costat.
Sempre he estat amb tu. Sempre has es-
tat amb mi, en mi: adoncs preuen

morires. Morires per tot, menys per mi.
Les morts no moren.

Vint la casa nova. Ho hi estaria'm ma-
lament, malgrat que es un xic thing del
centre. Hi ha tot, hi ha això, un gran
jardí.

I he o malament hi sabran el Hilber.

He 'han ofert, a més del que tinc a la
Facultat de Lletres de Poitiers, el càrrec de
professor a l'Institut d'Estudis de Tours.

Son dies per setmana. Tres cent cinquanta
mil francs per any.

Ho fixic a causa del viatge, però
acceptaré car aquest milers de francs
em relacionen l'activitat.

Heigit un Hilber - Reesteven és la família
de R i S Stella - que m'ha indignat. Se-
fons el autors, que apafen el cabre per les fei-
les, el cabre de la psico-anàlisi, Reesteven

topia un complexe d'homosexual.

Les notes que admetten seria francament
cômiques si un fossin indignants. Una d'elles,
la p de que Leonora es cot veure d'esterna...
perque Leonora (Fidelia) es disressa d'home.

Charles, pero, l'homosexual fora d'ocilly,
l'autr francès del Tibet que, alguns d'este
veure, muntica l'aveau: Leonora en l'amour
confessant

Proquest dos meus d'aport i setembre, reflex Maria
Anna.

despiser-hi el tipus des paucers al qual la
condidera ha dut a la follia.

(Lepid Pre.

En tota per radio uns cantons catalans:
el Cant del ocell, El fill de don Gallardo,
El fadrin de Sant Bri, La sardana de les
monjes. Les canta un "Orfeo Laudate" de
Barcelona. Les canta malament pero fan

de bon sortir: perquè un catalanes, perquè ens par-
la de Catalunya.

Amb La xarxana de les monges, del
Morera que deixarem abandonat a Caldes,
Montserrat téua a plorar.

Sairebé torrat, pareleli cridant - una ma-
nera com una altra d'ofegar l'emoció i di-
re:

- Què et passa? Perquè plores? Vostè'n, hi
han t'empres!

I Montserrat m'aguarda i comprèn.
I diu:

- Ho; això, no. M'enyors molt, però cal se-
guir així, al teu costat. Què faries sense
mí?

A la casa nova. Excepte els llibres, encara
sense desempaquetar, l'instal·lació
està pràcticament feta.

Ho es una gran casa, no la
massa confortable - hi manca, sobretot,
la cambra de bany - però es relativament
moderna i, fet i fet, la més confortable
que he habitat desde que va a França.

Ti jaoli, aire, tot. j. a la nova cambra
de treball, - com a Barcelona, - una xeme-
naia per als cons fets de llengua de les nits
d'hivern.

Se la nova casa, construïda per a
habitar-la una sola família, et propietari
per generació, s'ha dividit en dos parts.
al de baix hi viuen uns ^{militars,} americans
~~XXXXXXXXXXXX~~ foras simpàtics - per-
que no ^{dir-ho} ~~XXXXXXXX~~, hi es veritat? - que ho
deixen tot obert: les cambres, el armari...

~~XXXXXXXXXXXX~~ hi hostia francesos, repa-
rament ho tancarieu tot.

matres, però, també ho tancarieu.
Però ho deixen igualment tot obert.

Fins al 19 d'agost no tindré casa a
antona. I estic tan empipat de l'inde-
licadesa i la porqueria del que es deuen
amies meus i que em deuen ferres,
que em sembla que serà l'última
vegada que hi vis.

tu a Maria Areka.

La petita galeria del foli: madame Lamotte,
- maria de granderes; de l'encrent sempre net,
malprat que el potre es ple de teranyines.
i el seu fill, verge als 99 anys, que deu
vibrar a la mar. (Recordar detalls: la passe-
jada nocturna del fill, girat de diners, que
mai no ha entrat a un cafè, a un cinema,
a un teatre; el pare, construint-se una ortaxia
de pipicina; el polre criant la seva fam de-
vant la porta, etc.)

La solterona, folia, vivint sola en un casa-
lot iurens.

L'altra folia, que es paga, puca se'n van
a cotinejar, deixen tot al pis.
Espreteu i el paperet
etc.

Aprofitar l'ortada a Andorra per a afe-
gir-ho.

Llegir ~~XXXXXXXXXX~~ Homage to Cata-
lonia, d'Orwell. L'autr, un il-le-

seu, un idealista, fa Maptima.

Algunes vegades, concret, les veig, totes sem-
ples. Fa l'efecte d'haver vis la nostra puer-
ra com Felip del Songo veié la batalla
de Waterloo.

Rebreu una lletre d'un seyor de
Guatemala, Gilberto Morales, que ha llegit
un article meu a "Carteles" de La Hava-
na i s'interessa per Edith Erdödy, la
pobreta Edith, descendenta de la comtessa
Maria von Erdödy, amiga de Beethoven.

Sin la cançó:

"Rostinyol que va a França..."
Pobret! ho sap pas on va.

Aquí un altre, fill del jardiner de la me-
ua on vis, m'ha tretat d'espòs fa fami-
liarment. Molt, i hauria fet, per espò-
sit de classe, d'aquesta familiaritat.
Jo me'n he sentit molt content.

Les cinc del mati. Obes la finestra de
l'est a l'est. Està clarejant i, per primera
vegada a l'ortiu, veig Poitiers tota el
coto fluit de la brisa: una brisa aspec-
tada que fa molt bonic.

Sento cantar el gall i el ocell.

Quan vivia a la rue Gambetta vol-
sentia el corb.

O ve era monsieur Lpoteau?

Utilitzar per a Maria Anna, portant-
la en lloc d'ella, el que el governant
no haurien de deixar sortir a l'es-
tranger el indigne Març de cor i d'
ànima, rebut el, Març d'ànima,
que tu un deservídit per a la nació
on han nascut.

(Lepít et Charlot de Georges Sadoul.
No, però el comunista que hi
ha en Sadoul es recorda massa
vint que ha de ser de comunista.
